

השבת

של רבי נזוזמן מברסלב

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

שבת יתרו

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש ... (שמות יט, ו)

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב לייז)

מכתב

... לכבוד לבי ובשרי, שיש לו נשמה גבוהה מאד, והכניס וחייד חכמתו ושכלו להשיג ולהבין מתיקות אורות הצנחנות העליונות שהם עצות עמקות, עצות חדשות, שלמות ישרות וברורות, שגלה הצדיק הרועה האמתי שמקבץ נדחי ישראל ומכניע ומבטל הרע שלהם ומקרבם לה' יתברך.

אחי יקירי וחביבי, מה מאד נהניתי מאשר כתבת לי אשר אתה בשמחה. אנחנו צריכים להתגבר ולהתחזק בשמחה ביותר אשר זכינו להינצל מלהיות בכלל המתנגדים אל נקדת האמת כזה, ברוך ה' אשר הבדילנו מן הטועים האלה והאיר לנו האמת לאמתו. כן יהי ה' עמנו שנוכה לקיים דבריו הקדושים ולילך בדרכיו ועצותיו הקדושות שהם עצות ה' אשר לעולם יעמדו.

קולות של שבחים אנכי שומע על שזוכה לקדש שם ה' לעיני כל העולם בכל נסיעותיו ופגישותיו עם גדולי ושרי ומלכי האומות. ביאת נשמת לעולם הייתה רק להודיע ולפרסם את שם הצדיק האמת שהוא שרש נשמת משיח בכל העולם, והוא מושיען של ישראל עד סוף כל הדורות.

אינך יודע כמה גדולה מעלת נשמתך, אם היית מרגיש ויודע גדל ערך נשמתך היית פורח באוויר מגדל עצם השמחה. גם העיקר מה שזכית להיות וכו'... הוא רק לצרך זה, כדי שיהיה לך כח ביותר לעסק בעניין הגדול והנורא הזה שאין למעלה הימנו, כי על-ידי זה יתהפכו כל באי עולם מרע לטוב ויבוא העולם לידי תקונו בשלמות, וכלם יראו וידעו שהכל בהשגחת ה' יתברך לבד.

אשריך שזכית לטעם נעם האמת האמתי ולהינצל מארס הטמאה והשקר ששורשם כפירות ומינות ואמונות כזביות של נביאי השקר הרודפים אחרי כבוד וגאווה ולוחמים בעזות מצח להעלים ולהסתיר ולהרחיק אור הצדיק האמת שהוא מושיען של ישראל לדורי דורות לנצח, הוא הרועה האמתי שמקבץ כל הרשעים הרחוקים והנדחים. ואוי ואבוי להם, שעל-ידי זה הם עוקרים האמת ואת עצמם ואת ישראל ממקור ושרש חיותם, ועל-ידי זה הם גורמים כל הכפירות וכל הצרות שבאים על ישראל. ה' ירחם עליהם מעתה שיברחו מן השקר וישבו אל האמת מהרה.

עיקר קיום העולם שלא יתמוגג ולא יחרב ולא יהיה תוהו ובוהו שהם כפירות ואמונות כזביות, זה תלוי רק בהצדיק האמת שמגלה ומברר בעולם אמונת חידוש העולם.

ה' ישמח נפשו בחיים ארכים, בבריאות והצלחה ושלוש כל ימי חייו.

ישראל דב אודסר

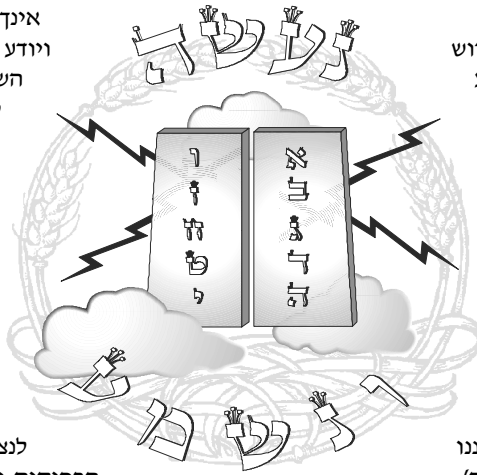
על חרות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... אוי, רבי ישראל (קרדונר) עליו השלום כל כך בכה: "רבונו של עולם, אבאליה, רחם עלי, אני כל כך רחוק, אני לא מרגיש טעם מן התורה ומן התפילה, אני רחוק מאד, רחם עלי, רחם עלי, רחם עלי, אבאליה, וגם הרצפה היה כמו ששופכים מים, ככה היה הלב בוער להשם יתברך... מי שראה הפנים שלו בזמן שאמר: "רבונו של עולם", בזמן שהוא אמר: "אבאליה, אבאליה", מי יכול לתאר? דביקות כזה, מתיקות כזה, אה, הוא היה יחיד עם השם יתברך והוא דיבר אתו, כמו עם אבא רחמני, אה, אה, מי יכול לתאר? מי יכול לשער? געגועים כאלה, חיים כאלה, הוא היה בוכה לפני השם יתברך ולפני רבי שמעון בר יוחאי, הוא היה בוכה ומתגעגע כל כך... נסע גנרל גדול עם צבא, הוא שמע איך רב מנדל ליטוואק היה אומר: "אבאליה,

כמו שאחר שזכו ישראל לקבל התורה, אזי זכו הם בכל התורה ובכל העולם ומלואו התלויים בתורה, ואפילו גר הבא להתגייר עכשיו ולקבל עליו על תורה, אי אפשר לו להתגייר כי אם על ידי ישראל, דהינו על ידי בית דין מישראל, ואם לאו אפילו אם מקים כל התורה והמצוות, ולא יתגייר על ידי ישראל דייקא, אז אינו נחשב לגר, ורחוק לגמרי מקדשת ישראל עדין. כמו כן להבדיל בקדשת ישראל בעצמן בעניין התקרבות ישראל להשם יתברך באמת, אז קדם שיש איזה צדיק אמתי בעולם, אז בודאי כל מי שרוצה להתקרב להשם יתברך באמת יכול להתקרב, אבל אחר שכבר נמצא צדיק אמתי מנהיג ישראל אמתי, אז אי אפשר לשום אדם להתקרב להשם יתברך באמת ובשלמות, כי אם על ידו דייקא. (לקוטי הלכות - הלכות הפקר ונכסי הגר ג' - אות ב' לפי אוצר היראה - צדיק - רמ"ג)

קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלקים יענו בקול ... (ש"ט, ט)

... ופירש רש"י: כשהיה משה מדבר, היה הקדוש ברוך הוא מסייעו לתת בו כח להיות קולו מגביר ונשמע וכו'. כי משה הוא בחינת הצדיק שמשליך קולו לכל אחד מישראל לכל מקום שהוא, וה' יתברך מסייע לו על זה שיהיה נשמע קולו למרחקים לכל אחד ואחד שזהו בחינת קול השופר בחינת ויהי קול השפר הולך וחזק וכו'. וזהו הולך וחזק מאד, מאד זה סטרא דמותא שאפילו המנחים בסטרא דמותא חס ושלוש, שהוא הסטרא אחרא הוא מחזק ומחיה אותם ומעוררם ומקיצם לה' יתברך כי הוא משליך קולו למרחקים עד שמגיע קולו לכל אחד ואחד אפילו אם הוא במקום שהוא, כי הקדוש ברוך הוא מסייעו על זאת שיהיה קולו נשמע למרחוק בבחינת משה ידבר והאלקים יענו בקול. (לקוטי הלכות יורה דעה - הלכות נדרים ד' - כ"ה)

אנכי ה' אלקיך ... (כ"ב, ב)

עיקר קבלת התורה והמצוות הוא האמונה שהוא יסוד כל התורה והמצוות, כמו שכתוב (תהלים קיט): כל מצוותיך אמונה, וכמו שאמר רבותינו ז"ל (מכות ד.ד): בא הבקוק והעמידן על אחת 'וצדיק באמונתו יחיה', ועל כן תחילת דבר ה' שדבר עם ישראל הוא 'אנכי ה' אלקיך' וכו' (שמות כ) שהוא עיקר האמונה להאמין בה' יתברך ולבטל אמונות כוזביות בחינת לא יהיה לך אלהים אחרים, לא תעשה לך פסל וכו', כי זהו עיקר ההתחלה והתכלית והיסוד והעיקר של כל התורה כולה, כי העיקר הוא האמונה. (לקוטי הלכות - הלכות ערובי תחומים ה' - א')

לא תנאף, לא תגנב ... (כ"ב, ג)

עיקר תאוות ניאוף נמשך על ידי הגנבה של הבעל דבר שגונב וחותר במחשבות האדם בכמה תחבולות וערמומיות וגנבות עד שמביאו לידי הרהור חס ושלוש. ועל כן נסמך לא תנאף אצל לא תגנב כי עיקר ניאוף בא על ידי בחינת גנבה של הבעל דבר כנ"ל. וזה בחינת: אם ראית גנב ותרץ עמו ועם מנאפים חלקך, הינו שהפסוק מוכיח 'אם ראית גנב' — שהוא היצר הרע 'ותרץ עמו', ועל ידי זה יועם מנאפים חלקך. כי באמת היה ראוי לך לזוהר מאד מהגנב הזה, כי צריכין לשמר מחשבתו מאד מאד מהגנב הזה, ואתה לא די שלא שמרת עצמך ממנו, אף גם אם ראית גנב ותרץ עמו, שנתרצית אחריו רחמנא לצלן, ועל ידי זה ועם מנאפים חלקך וכנ"ל. על כן צריך האדם להיזהר ולהישמר מאד שלא יהיה כרוך אחר המחשבות רעות שמכניס בדעתו על ידי גנבותיו, רק ישתדל בכל כחו לגרש ולבער הגנב מקרבו. כי באמת הבחירה ביד האדם לגרשו, כי המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו, ושם עיקר הבחירה. אשרי השומר מחשבתו היטב קדוש יאמר לו. (לקוטי הלכות - הלכות גניבה ד' ט"ו)

ביאת פאשית? דב תלוי גו' ... כוה סרוזים ... אף דב נאסה ו

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר, מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר (קל"מ ב' סו) טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

הכרחו בכל פעם לפרש הוילאות לצד אחר ופעם הצרכו לסלק כמה וילאות ושאר עניינים כאלה אבל מגודל הרוח סערה החזקה, כל חכמתם תתבלע והספינה נוטה ומתנדנדת לכל הצדדים מאד, והלכה באלכסון מאד פעם נטתה בצד זה מאד עד סמוך לים ממש ופעם לצד זה ואז היה לנו פחד גדול כי היה אז חששת סכנה כנוצר לעיל ור"א עליו נפל הפחד יותר, וישב למטה בחדרנו הקטן והצר כי אמר שאינו יכול לסבל הפחד כשרואה בעיניו שאון הגלים ברעש כזה ונענוע הספינה אל הצדדין וכו' אבל אני הייתי למעלה איזה שעה, ואחר כך ירדתי למטה גם כן להתפלל להשם יתברך שיעזרונו ברחמיו כי בכל הדרך שהלכנו על הים השחור לסטנבול לא היה לנו בשום עת רוח כזה וסכנה כזאת לא מנה ולא מקצתו, גם על הים הזה זה ששה ימים שאנו הולכים עליו לא היה עלינו סכנה כזאת רק ביום שני הנזכר לעיל היה קצת רוח גדולה, אבל לא נתממהה כל כך כי-אם שעה מעטת, והרוח היה הולך וחזק מאד וגם עוד כמה ספינות הלכו אצלנו, וראינו כלם איך הרוח נושא אותם ומסבב אותם, עולים שמים ויורדים תהומות, וכן היה בספינה שלנו ונמשך הרוח סערה החזק הזה הרבה הרבה ולעת ערב הכרחו להוריד האנקיר ולסלק הוילאות, והעמידו הספינה בעת תפלת המנחה ונתנו שבח והודאה להשם יתברך שהעמידו הספינה שעשיו אין הסכנה גדולה כל כך, והים הולך וסוער כסיר נפוח ברוח סערה ורעש גדול גם כל הלילה ומגדל השלכת הספינה וטלטולה ונענועה הקשה עולה ויורדת וכו' על ידי זה התחלנו לחלש, עד אשר בעת תפלת ערבית נחלשתי מאד, ואני נתתי הקאות שתי פעמים בתחילת הלילה גם בעת שעמדה הספינה אף על פי כן לא היה לנו מנוחה, כי הייתה מתנענעת בטלטול הקשה מאד וכן היה כל הלילה ולא אכלנו בערב כי-אם מעט והיה לי הקאות כנוצר לעיל גם לעת ערב הלך רבי יהודא אליעזר ורצה לשאוב מים מן הים לצרכנו והלך מאטראס אחד והשליך עליו חבל על ראשו בדרך שחוק, ועל ידי זה הפיל הכובע שלו לתוך הים ונאבד עד היום.

אבאליה, אבאליה", אז הוא עמד, ועמדו כל החיילים, ואמר להם: "שמעו מה שאומר זה, מי שמע כזה?", רב מנדל ליטוואק... הוא לא יכול ללכת הלאה, הוא עמד, וכל החיילים עמדו ושמעו הקולות וההתבודדות של רב מנדל ליטוואק, אז הגנרל הגדול אמר לצבא: "אם אני היה ביד, הייתי נותן לו, כל מה שהוא רוצה הייתי נותן לו", והלך, "אם היה ביד, הייתי נותן לו כל הבקשות, כל מה שביקש", לראות, לשמוע הדיבורים של המעשיות, זה התבודדות של רבי נתן, ההתבודדות קצת, טיפה מן הים, ההתבודדות של רבי נתן זה ה"לקוטי תפילות", אז אמר זה הגנרל הגדול לצבא: "אם אני היה ביד, הייתי נותן לו כל הבקשות, כל מה שהוא רוצה הייתי נותן לו", מי יכול לשמוע דברים כאלה שבערו כאש, והיה עם השם יתברך ביחד והיה בוכה לפניו: "נתן לי, רבונו של עולם, אני לא יכול להתפלל, אני לא מתפלל, אני אוכל כמו שאני אוכל, מה יהיה ממני התכלית?", התבודד בכל יום בקולות כאלו ובלב כזה, מי רואה?

אנחנו לא יודעים כלל, מה שנעשה בעולם, רק רבנו הקדוש גילה טיפה מן הים, מה שיש בעולם, חיות כזה, שיש לנו תורה כזו ויש לנו חיים כאלה, מתיקות כאלה, חיים כאלה, אנחנו לא יודעים כלל, ישנים, אוכלים וישנים, אוי, מה שיש, רק לשמוע ההתבודדות של רבי ישראל (קרדונר), בשביל זה, התבודדות כזה, וממש היה יכול... כמו הגנרל אמר: "אם היה ביד, הייתי נותן לו כל מה שרצה, שביקש, הכל הייתי נותן לו", אין בעולם חיים כזה, מתיקות כזה, חיים כאלה אין בעולם, רק רבנו הקדוש הוא גילה טיפה מן הים, מה שיש, גדולות הבורא יתברך, נפלאות... הוא אמר "ליקוטי תפילות", מי יכול לשער מה שהוא הרגיש בכל דיבור ודיבור של ה"ליקוטי תפילות"? הוא היה חי חיים כאלה, חיים טובים, חיים מתוקים כאלה, העולם לא יודעים רק לישון ולאכול, מה זה? אה, הדמעות יצאו כמו מים, יצאו מעיניים כמו מים, והיה חי חיים כאלה, חיים מתוקים כאלה, חיים של אמונה, של בטחון, חיים של גבורת השם, "אתה הראית לדעת, כי השם הוא האלוקים, אין עוד מלבדו", חיים חדשים.

רבי ישראל (קרדונר) אמר: "שירו להשם שיר חדש", שיר חדש? לראות תפילה כזו, קול כזה, געגועים כאלה, זה לא מהעולם הזה, זה ברסלב, העולם לא יודעים כלום מה שיש לנו, אוי, כשיתגלה משיח, יאמרו אחד לחברו: "לכו נרננה להשם, נריעה לצור ישעינו, נקדמה פניו בתודה, בזמירות נריע לו", אז יהיה שמח מאד...

סיפור
(ימי מוהר"ת ב', קט-קיב)
... ביום שלישי לא היה רוח גדולה, אבל תהילה לאל הרוח היה ברב היום פונה לדרכנו:
... ביום שלישי הני"ל עברנו אצל איזה עיירות של ישמעאלים לעת ערב הורידו את

האנקיר (עוגן), והעמידו את הספינה סמוך לעיר אחת, ואיני יודע הטעם ועמדה רק אותה הלילה במקומה בבקר ביום רביעי בעת שהיינו מכינים עצמנו להתפלל, חזרו ומשכו את האנקירין מן הים וחזרו והלכו ותהילה לאל גם היום הזה הרוח פונה לדרכנו בעזרת השם יתברך:

... ביום רביעי הנוצר לעיל, חזרנו והגענו סמוך לעיירות שהיו שם חזקות גדולות [מבצרים חזקים] והורידו וטלשו קצת וילאות כדי שתלך הספינה לאט לאט, וגם הורידו למטה את הספינה הקטנה והקפיטאן צוה עלי לתן לו הבילעטין שלנו, והבנתי ששמה יושבים מושלים ישמעאלים לשמר המדינה באלו החזקות, וצריכין להודיע להם כשנוסעים, ולהראות להם הבילעטין ונסע הקפיטאן לשם אל החוף ואחר כך באו ישמעאלים אדונים על הספינה שלנו, ואני ישבתי למטה וגם ר"א בא למטה וראינו דרך הארבה שבחדר, שהולכים ושבים ישמעאלים בספינה שלנו ולא רצינו לעלות אבל אחד מהם ירד אצלנו והתחיל לשאול אותנו איזה דבר ולא יכלנו להשיבו ועלה מיד אחר כך קרא הקפיטאן אותנו לעלות למעלה, וישב שם איזה מושל ועמדנו לפניו ולא דבר לנו מאומה רק לקח הבילעטין שלנו מיד הקפיטאן וכתב תחתם כנהוג אחר כך ירדו הישמעאלים מספינה שלנו ובתוכם היה ישראל אחד, אבל אנחנו לא הכרנו בו שהוא ישראלי, כי קשה להכיר בין ישראל לישמעאל להבדיל אבל הוא התחיל לדבר עמנו בלשון הקדש, וקבל ידינו ואמר, שלום ועקב הלך לדרכו (כך הם נוהגים לומר ולברך להולך בדרך), וגם אנתנו אמרנו לו שלום באהבה, ונפטרו והלכו לדרכם אחר כך חזרו ופרשו הוילאות והלכנו לדרכנו תהילה לאל והרוח פונה לדרכנו תהילה לאל:

... ביום רביעי פרשת בהקתי הנוצר לעיל אחר כך בעוד איזה שעות שהיו כמו ארבע שעות אחר חצות היום, נתעורר רוח סערה גדולה, ובכל פעם הולך וחזק והיה רעש גדול על הספינה, כי היה עבודה רבה ויגיעה גדולה להמלחים שבכל פעם הצרכו לעשות עבודה אחרת, כי היה הרוח הולך וסוער, ולא היה פונה לדרכנו והיה סובב והולך הרוח לכל צד כדרך הסערות הגדולות ועל כן

עצמות ותפילות

(לקוטי עצות - שלום, סימן י"א)

דרך השם יתברך להביט על הטובות שעושין, ואף שנמצא בהם גם כן מה שאינו טוב, אינו מסתכל על זה. מכל שכן האדם, שאסור לו להביט על חברו לרעה, למצא בו דייקא מה שאינו טוב, ולחפש למצא פגמים בעבודת חברו, רק אדרבא מתייב להביט רק על הטוב ולחפש למצא בו זכות וטוב תמיד, ועל-ידי זה יהיה לו שלום עם הכל (לקוטי מוהר"ן תנינא, סימן ז).

... ותרחם עלי ועל כל ישראל, ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן שאזכה להתדבק בדרכיך הקדושים לבל אסתכל ואביט על הרע של שום בר ישראל שבעולם, ולא אשים עיני כלל על מעשיו ומדותיו שאינם טובים, רק

אזכה לדון את כל אדם לכף זכות ולהסתכל רק על הטוב של כל אחד מישראל, ולא אסתכל על הרע שלו כלל. וברחמיך וחסידיך הרבים, תפקח את עיני דעתי, ותתן לי דעת שלם דקדשה, באפן שאזכה לחפש ולבקש ולמצא זכות וטוב בכל אחד מישראל אפילו בהגרוע שבגרועים. ואזכה לראות ולהביט רק על הטוב שבכל אחד, ולא אביט ואסתכל על הרע שבהם כלל. ותיתן לי עין יפה וטובה להביט על כל אחד מישראל טובה, את הטוב שבו אקבל בדעתי להסתכל עליו, ואת הרע על אקבל ולא אשים עיני עליו כלל, למען אזכה להיות טוב וישר גם עם ה' ועם אנשים. ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם, באפן שאוכל להתוועד עם כל אחד ואחד מישראל לדבר עמהם באמת לאמתו מהתכלית האמתית, ולקבל מנקדתם הטובה להתעורר ולשוב לה', ולהאיר בהם מנקדתי הטובה, ולחונן אותם באמתת הדעת של נקדתי הטובה, להודיעם את כל הטוב הנצפן בי מקדשת ישראל... (לקוטי תפילות ב' - מתוך תפילה י"ח)

ספר המידות

(ספר המידות - אמונה)

אמונה תולה בפה של אדם. (י)

על ידי הלמוד, נשברים כל הכפירות. (יא)

על ידי אמונה, נתברך. (יב)

כשתסתכל בשמים כשהם זכים ובהירים, תזכה לאמונת חכמים. (יד)

אמונה חשוב כצדקה. (יח)

על ידי אמונה, נתחכם. (יט)

מתחלה צריך להאמין בהשם יתברך, ואחר כך יזכה להבין אותו בשכל. (כ)

כשנופל מאמונתו, יבכה. (כג)

אמונה בא על ידי שתיקה. (כד)

על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך [על] כל עוונותיך. (לג)

כשאמנות מחרפין אותנו ביותר, זה סימן על משיח. (מח)

על ידי אחדות שיהיה בישראל, יבוא משיח. (נ)